

Natuur in de wijk: samenscholing in de boomtoppen

Met hun zwart-witte uiterlijk, krassende zang en brutale gedrag zijn eksters een bekende verschijning in onze wijk. Bij veel mensen hebben ze een slecht imago (ze zouden vaak nesten van andere vogels leegroven), maar ik vind dat niet terecht. Incidenteel roven ze een nestje leeg, dat klopt, maar hun

hoofdvoedsel bestaat uit insecten (80%), aangevuld met granen, fruit en aas/menselijke etensresten. Eksters zijn zeer intelligente, nieuwsgierige en sociale dieren. Mooie dieren ook, als je ze goed bekijkt. Ze vormen paren voor het leven. In het voorjaar bouwt elk paartje een flink nest van takjes en modder met een zachte bekleding: een prachtig bouwsel met een goed verstopte ingang en een dakje als bescherming tegen rovers. Ze krijgen zo'n 5 jongen, die uit het ouderlijk territorium vertrekken als ze volwassen zijn. Ze gaan dan in een groep van 10 tot wel 50 vrijgezelle vogels leven. In deze zgn. jeugdbendes leven ze 3 jaar.

In de lente vinden nu en dan lawaaierige samenscholingen plaats. Enkele vogels zitten elkaar dan schetterend achterna in de boomtoppen, waarbij ze uitdagend hun witte vleugels en staartveren laten zien. Waar dit gedrag precies voor dient is onduidelijk, al vermoed men dat het gaat om vogels die het territorium van een ander paartje op het oog hebben. Door het rumoer en de opschudding, komen alle naburige eksters -nieuwsgierig als ze zijn- de wedstrijd bekijken. Resultaat is een grote, lawaaierige samenscholing van eksters, die wel een paar dagen kan duren.

Dus de volgende keer dat je een groepje eksters ziet, denk dan niet: wat een schreeuwlelikerds, maar verdiep je eens in hun interessante gedrag. Misschien ga je nog van ze houden...

Esther Swinkels